

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

MDA/ J.nr. 2008-3698

Dato: 6. april 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. marts 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 8 (Ad L 136). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Bjørnsson (S).

Spørgsmål nr. 8:

"Ministeren bedes nævne eksempler på, hvad det betyder i praksis, f.eks. konkrete tal fra udvalgte kommuner, at støtte efter servicelovens § 96 ikke kan overstige, hvad det ville have kostet kommunen selv at løse opgaven."

Svar:

I en BPA-ordning skal kommunalbestyrelsen beregne en pris, der tager højde for alle de omkostninger, der er forbundet med denne foranstaltning. Det samlede tilskud, som skal beregnes til dækning af udgifter til løn, arbejdsgiveropgaver, administration m.v., må pr. udmålt time maksimalt udgøre et beløb, der svarer til kommunens gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved levering af hjælpen i form af personlig og praktisk hjælp efter SEL § 83, ledsagelse efter SEL § 97 og afløsning eller aflastning efter SEL § 84. Kommunalbestyrelsen skal i forhold til personlig og praktisk hjælp modtaget i hjemmet beregne en pris for personlig og praktisk hjælp på hverdage og på øvrig tid. Dette er hjemlet i SEL §§ 91 og 92. For konkrete eksempler på priser henvises til www.fritvalgsdatabasen.dk.

For så vidt angår ledsagelse og afløsning eller aflastning, skal kommunalbestyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 683 af 20. juni 2007 om omkostningsbaserede takster for kommunale tilbud fastsætte en takst på baggrund af en beregning af de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann